

illud diligenter aduertere debent: qd beatus Augusti-
dicit in regula. **N**ō solū vestri sed etiā ipsi. i. plati
miseremini: q̄ inter vos quanto in loco superiori tā-
to in periculo maiori versat. Huius etiā exemplū idēz
vir sanctus exhibuit de seipso. dicens. **E**go q̄uis se-
nex et episcopus? a mimo diētulo nō erutesco edoceri
Et in decreto. 39. dis. legitur: q̄ nullus ep̄s propter
opprobriū senectutis. vel nobilitatē generis a puul-
vel minus eruditis si quid forte est vtilitatis aut sa-
lutis inquirere negligat. **Q**ui enim rebelliter viuūt.
et discē excusat. magis diaboli q̄ xp̄i mēbz esse oñdit:
et potius infidelis q̄ fidelis esse monstrat. **O**bseruā-
dū est etiā fm̄ beatū Iheronimū si p̄mpte obediat
correptis: vt talis nō nimis exacerbetur. **V**n̄ dicit.
Quid necesse est bis pūgere nō recalcitrātem. p̄ se
satis erutescentē cōfundere amplius? cui sua racō ma-
gister est. cui pp̄ia p̄sciēcia virga. et ingenita vere-
cūdia lex discipline ē. **E**t bernardus in epistola. 227.
dicit: q̄ cui cetera laudabilia sūt opa. dure ferri et
seuere aiaduerti nō debet. **S**emel ei excessisse etiā
virtus poterat reputari: si de iudicō recto prodijset.

Quando correctio fieri debeat.

Dicendū q̄ de tpe correctionis illud ē regulariter
tenēdum. q̄ quanto citius tāto melius. sicut de morbo
corporali exp̄plificari solet. **V**erū q̄ hoc semp̄ p̄pter
aliquam causam fieri non potest neqz expedit: ideo
sancti dicūt q̄ istud preceptū non obligat ad statū

sed p̄t ad tēp⁹ differi. **Uñ** dicit augustin⁹. i. de ciuitate dei. **Si** p̄pterea obiurgandis et corripiedis male agētibus q̄s p̄cāt. q̄ oportum⁹ tēpus inq̄rit. vel eis ē ip̄s metuit ne deteriorēs ex hoc efficiātur. vel ad bonam vitā et piā erudiēdos impediāt. alios q̄ infirmos p̄mant atq̄ auertāt a fide: nō videt esse cupiditatis occasio: sed cōsiliū caritatis. **Idē**. **P**lerūq̄ ab eis ammonēdis obiurgandis et corripiedis male diffilatur ne vel eos offendamus. vel eorū inimiciās deumus: ne impediāt et noceant in istis tēporalib⁹ reb⁹ quas adipisci adhuc appetit nostra credulitas: siue quas amittē formidat infirmitas. **Ex** quib⁹ sequitur. q̄ aliqui sicut sc̄s thomas dicit. mōrāl⁹ p̄t hō peccare et q̄nq̄ etiā venialiter omittendo correctionē: s̄m q̄ maior vel minor cupiditas in animo fuerit. q̄ s̄m se mortale vel veniale peccatum est: et per cōsequēs etiā actus huiusmodi vel negligēcie sunt similiter iudicande. vsq̄ ad minimū quadrantem. **Et** sic patet q̄ pondus istud magis cadit super inordinatū affectum. q̄ est forma huius peccati: q̄ super ommissionē correptionis. q̄ est velut materia. **Quod** vt melius intelligatur. est breuiter aduertendū s̄m eūdem doctorem sanctū: q̄ in moralib⁹ intēcio iudicat hominē. et illa vocat̄ forma hūanorū actūū: et illud circa qd̄ op⁹ ip̄z versat̄ hz se tāq̄ materia. **Ex** q̄ etiā sequitur. q̄ si op⁹ bonū careat radice bōe intencōis tūc etiā nō hz meritū: sicut exēplificari solet de largicione elemosinarū.

140

et op⁹ ip̄z
p̄t hō peccare
et q̄nq̄ etiā
venialiter
omittendo
correctionē
s̄m q̄ maior
vel minor
cupiditas
in animo
fuerit. q̄
s̄m se
mortale
vel veniale
peccatum
est: et per
cōsequēs
etiā actus
huiusmodi
vel negligēcie
sunt similiter
iudicande.
vsq̄ ad
minimū
quadrantem.
Et sic
patet q̄
pondus
istud magis
cadit super
inordinatū
affectum.
q̄ est forma
huius peccati:
q̄ super
ommissionē
correptionis.
q̄ est velut
materia.
Quod vt
melius
intelligatur.
est breuiter
aduertendū
s̄m eūdem
doctorem
sanctū: q̄
in moralib⁹
intēcio
iudicat
hominē. et
illa vocat̄
forma
hūanorū
actūū: et
illud circa
qd̄ op⁹
ip̄z
versat̄
hz se
tāq̄
materia.
Ex q̄
etiā
sequitur.
q̄ si
op⁹
bonū
careat
radice
bōe
intencōis
tūc
etiā
nō
hz
meritū:
sicut
exēplificari
solet
de
largicione
elemosinarū.

q̄ est opus de genere boni: et tñ p̄ corruptā intencionez
p̄t esse peccatū mortale. Puta qñ datur ex supbia
vel vt aliq̄s tali occasione trahat in heresim. Et ceteris
oibus exteriorib⁹ opibus potest iudicari: nullo ex
cepto. Ita ergo ad p̄positū: si correctio q̄ nō ē virtus
sed actus virtutis. bona intencōe fit et debito modo fi
cut fieri debet. tūc ē meritoria: si dimittit eadē intē
cōe a mō. h⁹ itez ē meritorū. Si autē correctio ipsa
fit à dimittit corrupta intencōe: tūc ē pccm mai⁹ à mi
nus s̄m dispoōez iteri hitus a exterioris etiā dāni:
si aliq̄d tale occurrit. Et q̄ sepi⁹ ista sinceritas i mē
tib⁹ hūanis defectū patitur: nō seriose tractat augu sti
nus in p̄dictis verbis ad vtrāqz partē loquitur. Nō
ei est intencō eius prouocare aliquē vt leuiter a im
prouide currat ad huiusmōdī: sed vt sincere a prudē
ter se habeat. pro vt ratio virtutis requirit. Dicit ei
apte in 2º libro de sermone dñi: q̄ raro a magna ne
cessitate oburgacōes adhibēde sūt: ita tñ. vt in hys
etiā ip̄is nō nob. s̄ deo seruiat istem⁹. Nec h̄ fiorata
p̄sca fieri hz. q̄ si staci corrigē debeat eo q̄ sub p̄cep
to cadat diuino ip̄a correctō: q̄ sic s̄a p̄formit dicūt
nō solū p̄cepta nos obligāt: s̄ etiā mod⁹ p̄ceptorū.
Hoc est dicē: vt faciamus ea. vbi. et quando. et s̄m
quod debent fieri. Constat autē. q̄ mala nūq̄ facē de
bemus. neqz p̄pter se neqz propter aliud: quia non
sunt faciēda mala vt veiant bona: et ergo illa p̄
cepta q̄ p̄hibēt mala obligāt nos p̄ semp et ad sep.

Constat etiam quod ad bona faciēda semp conari debe-
mus: tñ quia sūt aliqua bona difficilia. et multa re-
quiritur ad h^o ut debite fiat. et necesse ē crebro de hys
p̄siliari: ideo p̄cepta illa q̄ nos ad bona faciēda ob-
ligant. licet astringāt nos ad semp. nō tñ pro semp.
Ex quo sequitur. quod ista doctrina q̄ vim p̄cepti habet.
Nūq̄ debet correctio inordinate fieri. pl^o nos obligat
q̄ ista. **Correctio** ordinata facere tenemur ex p̄cepto.
Patet ex iā dictis. et regula p̄ssima ē sanctorū. quod p̄-
cepta negativa obligāt ad sepe et p̄ semp. **Affirma-**
tiva autē ad semp sed nō p̄ sp. **Ratio** iam dicta ē. **Ex**
q̄ vltim^o sequitur. quod quod sancti p̄sēs cōformiter sentiūt
magis magisteriū spūale requirit ad debite corrigēdū
delinq̄ntē. ideo nō facile obligat quēlibet mandātū
istud. sed illos q̄ ad hoc idonei sūt. **Et** in argumētis
huius dñs dixit nō ad quoslibet. sed ad discipulos
suos sepe dicta verba. **Si** peccauerit in te etc. q̄si p̄
hoc insinuās. quod p̄fectiores ad istud magis obligāt.
licet etiā minores pro modulo suo ad hoc tenentur.
Simile habem^o de elemosina corporali. ad quam di-
uites amplius obligātur q̄ pauperes. quasi magis
ad hoc apti. et q̄ vltra extremū victū nichil habent
penitus absoluti sunt ab ea. nec tenentur ad eam.
Ita de correptione quo ad primā eius speciē ē limi-
tate sciendum. **Quo** ad scđam autem q̄ prelati
incūbit strictius ē loquendum. quia prelati tenentur
sufficiētes esse ad ea q̄ sui officij sūt. vel ad resignādū.

Nichilominus sicut iam dictum est non statim tenentur ad
corrigendum: nisi aliqua necessitas hoc requirat. Qui ergo
ita iops meriti est. et ita simplex vel idiota. aut vntis
exps qd ad huiusmodi fratnā correctōez nō sufficiat
nisi cū piculo aīe sue. talis nō tenet ad eā: s̄ satis illi
ē qd doleat de ppria ipfectione sua: et deū oret ut ipse
eū corrigat p se vel per aliū ad hoc idoneū. **N**acio h̄
sumitur ex dicto beati gregozij: qd dicit qd sunt non
nulli q̄ i ipsa familiari cōuersatione corrigi nequnt
sine culpa corrigentis: et ideo cum vel corrigentem in-
quinant. vel non omnino hec agentes aggrauant.
magna sunt misterij arte dissimulanda. magna dis-
simulacione toleranda. **S**umitur etiam ex illa re-
gula morali famosissima: qd caritas ordinata incipit
a se ip̄a. **H**ec igit tacta sint breuic pp̄ scrupulosas
cōsciēcias: ne in errore labant et p̄lepe fiant: putā-
tes qd q̄ cito aliquē peccatē viderint. qd statim eodē mo-
mēto vel hora teneant ad obiurgādū sub pena pec-
cati mortalis. **E**t e regione. p eo qd sibi timēt ad h̄
se nō sufficere: itēz scrupulis periculosis inuoluāt.
Quoniam p certo tenendū est. qd raro i hac materia
fraterne correctiois talis casus euemiet: qd nō salu-
brem dilacionē ob inquirendū cōsiliū admittat.

Qualiter correctio fieri debeat.

Dicendum qd hic oportet distinguere: quia correctio
fraterna aliter fieri debet q̄ illa q̄ prelatorum est:
q̄ ppter varias species peccatorū multos h̄z modos

112